

Værn mod udnyttelse af boligknapheden.

De i den hidtidige lejelovgivning indeholdte straffebestemmelser er foreslået forenklet og skærpet. De foreslåede ændringer svarer til udkast I i den af justitsministeriets udvalg af 18. november 1965 i februar afgivne betænkning vedrørende foranstaltninger til hindring af udnyttelse af boligmangelen (nr. 409/1966).

Ved ændringerne er formuleringen af straffebestemmelserne ændret, således at de så nøjagtigt som muligt beskriver de overtrædelser, der findes at være grund til at kriminalisere. Der er ikke herved sket nogen væsentlig ændring af det strafbares område.

Forslaget indfører hjemmel til at idømme hæftestraf mod hidtil kun bødestraf i en række tilfælde, hvor der er tale om forsætlig omfattende eller gentagne udnyttelse af boligmangelen. Hvor hæftestraf idømmes, vil der samtidig kunne idømmes bøde som tillægsstraf efter straffeloven.

Ud over straf foreslås det tillige, at en udlejer, der har begået overtrædelse af lejeloven i sin udlejningsvirksomhed, navnlig ved i gentagne tilfælde at benytte rådigheden over sine ejendomme til at skaffe sig ulovlige fordele, fratages retten til at anvise lejere til ledige lejligheder, således at udlejeren er pligtig at udleje til den lejlighedssøgende, der anvises ham af boliganvisningsudvalget. Han vil således herved ikke have mulighed for at stille krav om dusør. I denne forbindelse bemærkes, at de hidtidige bestemmelser om straf for den lejer, der har tilskyndet en udlejer til overtrædelser af denne art, ikke er medtaget i lovforslaget. Det er dog fundet påkrævet at fastholde strafansvar for den, der fremsætter tilbud om ydelse af dusør i annoncer eller på lignende måde (§ 19).

Lovforslagets bestemmelser om huslejenævn (kapitel IV), boliganvisning (kapitel VI) og sammenlægning af lejligheder (kapitel VII) svarer stort set til de hidtidige bestemmelser.

Loven træder ifølge forslaget § 70 i kraft den 1. april 1967. Datoen er fastsat under hensyn til, at den gældende lov om leje udløber med udgangen af marts måned 1967. For at sikre, at det i kapitel V omhandlede låneinstitut, der skal